

BOTÁR ATTILA

Nyitva talál

*Fénybe ivódsz, arc, nem fed a függöny –
gőzölgő zubatagja hajadnak, a boldog
sárarany, az lesz kötelék, oda forgok:
nyitva talál, ne csodáld, eleven tükröm.*

*Hála legyen, tincseid örvénye, hogy osztod:
két fonat asszonyi varkocs, az illőn
vállra bocsátott, szádra lebontott,
mégse kuszált lebegése a fültőn –*

*Nyitva talál még, bála gomolygó
érzékek fogatának, noba zümmög
körbe a szárító darazsával az olló,*

*s porlad a lakk, most messzire tűnnöd
sorsod tengere hív-csal, mint a folyót –
Nyitva talál mosolyod.*

Csontropogtató

Tornai Józsefnek

*Csontropogtató,
mint Isten ölelése túl a deszkán
ahonnan előbb-utóbb lesz erőnk
kiszakadva a recsegés-ropogásból
belépni egy kávéra Hozzá –
onnan lesni az üres székeket.*

S az én hová?

*Folyamok, felbők, tűz, vonulatok.
Elém s utánam küldöd. Jobbra, balra
a hézagtalan teremtés ragyog,
biggad a belső mérleg, ám zavarja*

*a lépcsőrács alatt futó kavics,
hogy házámig talpam alól elér-e.
S az Én hová? Ki ott vársz, józaníts:
e földi pálya nem les égi bérre.*

*A peronok, az értelem világít.
Ami szél zörren, idevalósi,
ha nem a részig: az igaz arányig,*

*s a térre éhes jóllakik a földben.
Porom és árnyam . Utánam-előttem
húlt hasábok, a Szín eszkimói –*

Lejtőn III.

BOTÁR ATTILA (1944) Székelyudvarhelyen született, háborús menekültként jutott át Magyarországra. Veszprém-ben él. Legutóbbi kötete: *Éneklő nyomokért* (versek, 2009).